

Библиотека »УСПЕХ«

56

Naslov originala
Timothy Ferriss
The 4-Hour Workweek
Autorska prava za Srbiju
Branislav Maričić
Izdavač
FINESA, Rada Končara 1a, Beograd
Tel./fax: 011/24-34-107; 34-45-015; 74-44-953; 064/113-00-88
www.finesa.edu.rs
Za izdavača
Branislav Maričić
Urednik
Branislav Maričić
Prevodilac
Branislav Maričić
Tehničko uređenje
Finesa
Lektura i korektura
Zorica Maričić
Štampa
Caligraph, Beograd
Tiraž
1000 primeraka
ISBN 978-86-82683-93-3

CIP - Каталогизација у публикацији
Народна библиотека Србије, Београд

316.728
331.57
331.31

ФЕРИС, ТИМОТИ

Obogatite se radећи 4 sata nedeljno : izbegnite radno vreme od 9-5,
i bez obzira na to gde živite, pridružite se Klubu novih bogataša /
Timoti Feris ; [prevodilac Branislav Maričić]. - Beograd : Finesa, 2010
(Beograd : Caligraph). - 253 str. : graf. prikazi, tabele ; 25 cm.
- (Biblioteka "Uspeh" / [l'inesa] ; 56)

Prevod dela: The 4-Hour Workweek / Timothy
Ferriss. - Tiraž 1.000. - Napomene uz tekst.
- Bibliografija: str. 248-252.

ISBN 978-86-82683-93-3

a) Квалитет живота b) Самозапошљавање c) Радио време - коришћење
COBISS.SR-ID 178922508

Timoti Feris

Obogatite se radeći 4 sata nedeljno

*Izbegnite radno vreme od 9 – 5,
i bez obzira na to gde živite,
pridružite se Klubu novih bogataša*

Beograd, 2010.

Sadržaj

Prvo i najvažnije	7
Često postavljana pitanja – Skeptici, pročitajte ovo	8
Moja životna priča i zašto bi trebalo da pročitate ovu knjigu	10
Hronologija patologije	17
 Prvi korak: D je definicija	21
Upozorenja i poređenja:	
Kako da potrošite 1,000,000 dolara za noć	21
Pravila koja menjaju pravila:	
Sve što je popularno je pogrešno	29
Izbegnite smicalice:	
Proučite prave uzroke straha i izbegnite paralizu	37
Resetovanje sistema:	
Nerazboritost i nejasnost	46
 Drugi korak: E je eliminacija	58
Kraj upravljanja vremenom:	
Iluzije i Italijani	58
Informatička dijeta – smanjite unos informacija:	
Izgrađujte selektivno neznanje	73
Prekinite sa navikom da prekidate posao	
i naučite da kažete ne	80
 Treći korak: A je automatizacija 97	
Način života i rada uz oslonac na virtuelne saradnike	
iz inostranstva	98
Autopilot prihoda I: Otkrijte Muzu	121
Autopilot prihoda II: Testirajte Muzu1	43
Autopilot prihoda III: MUO – Menadžment u odsustvu1	58

Četvrti korak: L je liberalizacija	179
Umeće iščezavanja: Kako da izbegnete kancelariju	179
Nepopravljivi poslovi: Napustite posao	191
Mini-penzije: Upostavite dinamičan način života	200
Ispunjavanje praznine: Ispunite život nakon što iz njegovih tokova odstranite uobičajen način rada	230
Trinaest najrasprostranjenijih grešaka novih bogataša	242
 Poslednje poglavlje:	
Imejl koji morate pročitati	245
Ograničena literatura	248
Dodatna poglavlja	253

Prvo i najvažnije

ČESTO POSTAVLJANA PITANJA - SKEPTICI PROČITAJTE OVO

Da li živite životom koji vam odgovara? Po svoj prilici, da. Evo nekih najčešće zastupljenih sumnji i strahova koje ljudi imaju pre nego što načine odlučujući korak i pridruže se krugu novih bogataša:

Da li moram da napustim posao? Da li moram da budem hazarder?

Na oba pitanja - odgovor je odrečan. Od primene Džedijevih trikova da nestanete iz kancelarije, pa do osmišljavanja posla koji vas finansira i doprinosi vašem životnom izobilju, postoje staze i putevi za svaki nivo komfora. Kako zaposleni iz kompanije Fortjun 500 mesecima istražuje skrivena blaga Kine i koristi tehnologiju prikrivanja tragova? Kako da osmislite posao koji podrazumeva da sedite skrštenih ruku, a da pritom zaradite 80.000 dolara mesečno bez menadžmenta? Sve je to ovde.

Da li moram da živim sam do dvadeset i neke?

Nikako. Ova knjiga je za svakog čoveka kome je dosta planova o nekakvom boljem životu u budućnosti i večitih odlaganja njihovog sprovođenja u delo – za čoveka koji želi da živi život, a ne da ga odlaže. Studije slučaja obuhvataju niz od dvadesetjednogodišnjaka koji vozi Lambordžini do samohrane majke koja je za mesec dana proputovala čitav svet sa dvoje dece. Ako vam je dosta standardnih opcija i ako ste spremni da zakoračite u svet neograničenih mogućnosti, ova knjiga je za vas.

Da li moram da putujem? Meni je potrebno samo malo više vremena.

Ne, to je samo opcija. Cilj je da sebi obezbedite slobodno vreme i prostor i da ih oboje koristite kako god želite.

Da li moram da potičem iz bogate porodice?

Ne. Moji roditelji nikada nisu zaradili više od 50,000 dolara godišnje zajedno, a ja sam radio od četrnaeste godine. Ja nisam Rokfeler, a to ne morate da budete ni vi.

Da li moram da pripadam *Ligi najuspešnijih ljudi s fakultetskim obrazovanjem*?

Ne. Većina ljudi koji se navode kao primeri u ovoj knjizi nisu pohađali univerzitete poput Harvarda, a neki su napustili školu. Vrhunske akademske institucije su izvanredne, ali se iza toga da ne pripadate nijednoj od njih, kriju mnoge, na prvi pogled neprepoznatljive, prednosti. Studenti koji su diplomirali na vrhunskim univerzitetima su tako usmereni da zarađuju ogromne prihode radeći poslove koji podrazumevaju radnu nedelju od osamdeset radnih sati, tako da je 15-30 godina užasno napornog rada i izgaranja koje slama dušu postao opšteprihvaćen model životnog puta i razvoja karijere. Kako to znam? Ja sam bio na svim tim mestima i lično video destrukciju. Ova knjiga donosi preobražaj i sve to preokreće u suprotnost.

Moja priča i razlog koji vam otkriva zašto vam je ova knjiga potrebna

Kad god se zateknete na strani većine, vreme je da napravite pauzu i da dobro razmislite o svemu.

Mark Tven

Svako ko živi u okviru svojih mogućnosti pati od nedostatka mašte.

Oskar Vajld, irski dramaturg i romanopisac

Moje ruke su se opet preznojavale. Zureći u pod kako bih izbegao blešteće plafonske sijalice, ja sam navodno bio jedan od najboljih na svetu, samo što to još nikome nije bilo poznato. Moja partnerka Alisa premeštala se s noge na nogu dok smo stajali u redu s devet drugih parova, svi izabrani od preko 1,000 takmičara iz 29 zemalja sa četiri kontinenta. Bio je to poslednji dan polufinala Svetskog prvenstva u plesanju tanga, naše finalno veče pred sudijama, televizijskim kamerama i razdraganom publikom. Drugi parovi su u proseku imali po petnaest godina iskustva u zajedničkim nastupima. Što se nas tiče, to je bila kulminacija neprekidnog petomesečnog vežbanja po šest sati dnevno i konačno, sada je nastupio čas za predstavu.

„Kako si?” upitala me je Alisa, iskusna profesionalna plesačica, veoma izraženim argentinskim španskim akcentom.

„Fantastično. Strašno. Uživajmo u muzici. Zaboravi na publiku – tako kao da nisu ovde.”

To nije bilo sasvim tačno. Bilo je teško i obuhvatiti pogledom 50,000 gledalaca i koordinatora u El Ruralu, iako je to bila najveća sajamska hala u Buenos Airesu. Kroz gust duvanski dim, čovek teško da je mogao da razabere ustalasanu masu na sedištima, i svuda je bio običan pod, osim na plesnom podijumu veličine devet sa dvanaest metara na sredini. Doterivao sam svoj prugasti sako i ukrasnu plavu svilenu maramicu sve dotle dok nije postalo očigledno da se samo vrpoljim jer sam nervozan.

„Da li si nervozan?”

„Nisam nervozan. Samo sam uzbuđen. Jednostavno ću samo da se prepustim zadovoljstvu i uživam i pustiti da sve protekne u tom raspoloženju.”